

derlig succes, så hvorfor i alverden skulle man dog så belønne, udvide og viderebygge dette system?

Alle disse spørgsmål gives der ikke skyggen af svar på i erhvervsredegørelsen, men jeg håber, at erhvervsministeren har lyst til at supplere med en mundtlig del, så vi kan blive klo- gere.

Da jeg havde læst redegørelsen af 28. november 1995 igennem, tog jeg mig selv i at blad- re igennem en gang til for at se, om jeg var kommet til at springe noget over, men det var imidlertid ikke tilfældet. Den tidligere 400- sider-sag kom bredere omkring, men for så vidt angår den erhvervspolitiske redegørelse, som er til debat her i dag, nemlig den af 28. november, så er sagen jo, at der er meget vigtige og aktuelle erhvervspolitiske forhold, som er sprunget over, f.eks. Danmarks faldende inter- nationale konkurrenceevne.

Det er et faktum, at i de seneste tre år, 1993, 1994 og 1995, er vores konkurrenceevne faldet ganske markant, uden at det får én linje i rede- gørelsen, og uden at regeringen agter at gøre noget i den anledning, tværtimod, kan man måske ligefrem sige, hvis man ser på, hvilke skattebyrder skatteministeren har pålagt erhvervslivet gennem de seneste tre år, milliar- der af kroner i ekstraomkostninger, selv om vores erhvervsliv er presset både af den stærke danske kronekurs og af en lønudvikling, der har ligget højt i forhold til vores samarbejdspartne- re.

Her burde regeringen have fanget advarsels- blinkene, for det er helt afgørende forhold for dansk erhvervsliv, der er på spil, forhold blandt dem, som vi andre kalder rammebetingelser for, at hele erhvervslivet kan få en stabil vækst i fremtiden.

En anden særdeles væsentlig faktor, som ikke nævnes, er den stadig stigende konkurrence fra det offentlige, som private virksomheder møder, og som vi allerede har haft lidt debat om her i dag, omvendt udlicitering, indlicitering kan man jo kalde det, hvor kommuner overtager opgaver, som hidtil er blevet udført af private virksomheder. Det er en meget stor konkurren- ceforvridende faktor i dag, og det er også med til at afholde mange fra at turde starte selvstæn- dig virksomhed.

Rapporter har slået fast, at udlicitering øko- nomisk betyder mellem 5 og 10 pct.s besparel- ser, flere arbejdspladser, flere valgmuligheder og meget andet. Alligevel har regeringen

bevidst taget et skridt den modsatte vej i året 1995 ved at åbne for, at amter og kommuner kan drive erhvervsvirksomhed, som det passer dem, for skatteydernes penge på andre vilkår og i direkte konkurrence med det private erhvervs- liv, en ulyksalig lov, som vi på det kraftigste advarede imod, og som vil få store konsekven- ser, men som regeringens altså ikke har nævnt i den erhvervspolitiske redegørelse.

Så alt i alt bevæger redegørelsen sig lidt over- fladisk rundt om en række detaljer og initiativer, der har større eller mindre succes, men den når aldrig rigtig frem til at forholde sig til de virke- lig grundlæggende forhold for erhvervslivet.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

I det foregående år har regeringen velsignet Fol- ketinget og offentligheden med omfattende ana- lyser. Nu skal vi så nå frem til at udnytte alle disse analyser i en omfattende strategi, der pas- ser til nutidens vilkår. Og hvad er så hovedele- mentet i sådan en strategi? I redegørelsen opsummeres den i tre punkter: væk med erhvervstilskud, gode rammevilkår for virk- somhederne og hjemmeservice. Jeg vil tage de tre punkter et ad gangen.

Hvad angår erhvervstilskud, kan ingen være uenig i, at overflødige erhvervstilskud bør fjer- nes. De virker som en sovepude, skaber uover- skuelighed for virksomhederne, og de er spild af sparsomme offentlige midler. Men det bety- der ikke, at alle erhvervstilskud er overflødige.

Når samfundet har en interesse i, at virksom- hederne løber en særlig risiko, f.eks. ved at kaste sig ud i udvikling af helt nye produkter eller gå ud på nye eksportmarkeder, kan det være for- nuftigt, at staten dækker en del af risikoen ved at give tilskud til den ønskede aktivitet mod til- bagebetaling, hvis indsatsen lykkes. I et vist omfang dækker Vækstfonden dette behov, men ikke i alle tilfælde.

Derfor kan det være en god politik løbende at gennemgå alle tilskudsordninger for at rydde op i antallet, men at have som mål i politik at undgå tilskudsordninger er simpelt hen i mod- strid med at føre en aktiv erhvervs politik.

Hvad angår det andet punkt om rammebetin- gelserne, kan vi kun være enige i målsætningen. Også påpegnings af, at mange ministerier og andre aktører påvirker disse rammebetingelser, dækker helt vores opfattelse, men når ministe- ren så remser alle succeserne op, er det svært at undgå forbløffelse.